

ECHIPA NAȚIONALĂ PLEACĂ LUNI LA GUADALAJARA INSOȚITĂ DE GÎNDURILE NOASTRE BUNE ȘI URĂRI DE COMPORTARE ONORABILĂ, CÎT MAI SATISFĂCĂTOARE!

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VA!

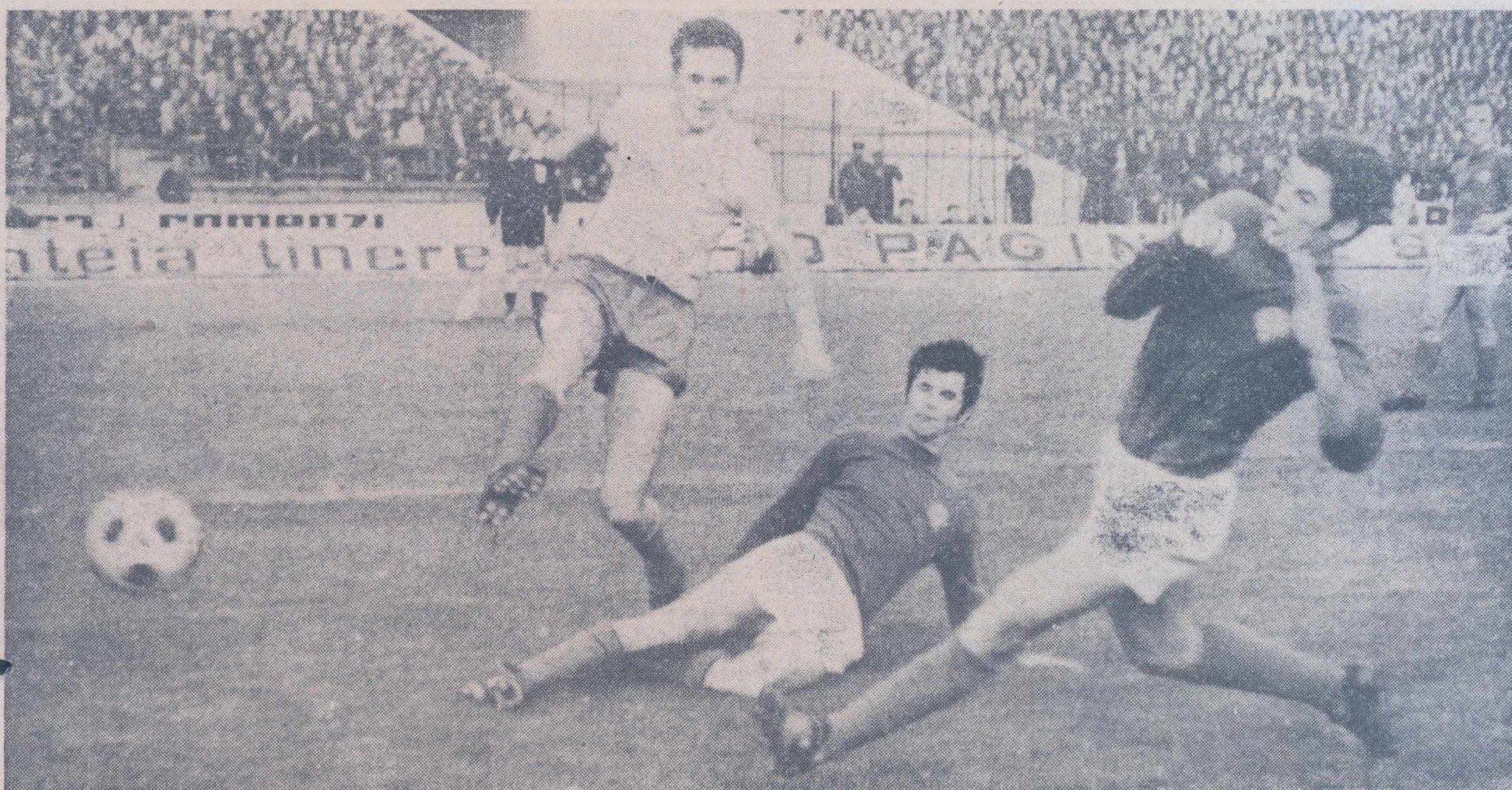
FOTBAL

REVISTĂ
SĂPTĂMÎNALĂ

ANUL V

206

JOI
7 MAI 1970
12 PAGINI
2 LEI

INEFICACITATE CU ECHIPA IUGOSLAVIEI: 0-0

După o primă jumătate de oră în care și-a depășit adversarul sub toate aspectele, ca urmare a unui bun joc de ansamblu și în care a avut câteva bune ocazii de gol, echipa României a slăbit ritmul.

Unele deficiențe mai vechi în finalizare, cit și forma excelentă a portarului echipei oaspe, au împiedicat reprezentativa noastră să încheie primele 45 de minute cu un avantaj care ar fi fost urmare logică a raportului de forțe din teren.

După pauză, bine reputații fotbaliști oaspeți au făcut dovada valorii unanim recunoscute a soccerului iugoslav, au echilibrat jocul și pînă la urmă acest meci — plăcut prin factura sa tehnică și dinamismul fazelor — s-a încheiat cu un echitabil rezultat de egalitate.

În fotografie, Dembrowschi (tricot de culoare deschisă) ratează o excelentă ocazie de gol, creată de atacul nostru în prima parte a jocului.

Foto: S. BRAȘOVEANU

CEI „DOUĂ ZECI ȘI DOI” PENTRU CAMPIONATUL MONDIAL

Lotul reprezentativ de fotbal al României, participant la turneul final al celei de a IX-a ediții a campionatului mondial de fotbal, care se va desfășura în Mexic de la 31 mai la 21 iunie 1970, va pleca la Guadalajara, orașul gazdă al jocurilor preliminare din grupa a III-a, în ziua de luni 11 mai, via Bruxelles — Montreal — New York — Ciudad de Mexico și va ajunge la destinație în ziua de miercuri 13 mai.

Din lotul reprezentativ vor face parte 22 de jucători, după cum urmează:

RĂDUCANU, ADAMACHE, GORNEA (portari)

SATMĂREANU, IVĂNCESCU, LUPESCU, DAN, DINU, MOCANU, DELEANU (fundasi)

RADU NUNWEILLER, DUMITRU, GHERGHELI, PESCARU (mijlocași)

DEMBROWSCHI, NEAGU, DOBRIN, DUMITRACHE, DOMIDE, TUFAN, LUCESCU, TATARU II (înaintași)

Antrenorii emerți ANGELO NICULESCU și EMERICH VOGL vor fi conducători tehnici ai lotului, ajutați de dr. DUMITRU TOMESCU, medicul echipei naționale și TUDOSE ANDREI, maseur.

Biroul F.R. Fotbal a hotărât, de asemenea, să trimită în Mexic pe antrenorii DUMITRU NICULAE NICUȘOR (Dinamo București) și ȘTEFAN COVACI (Steaua) pentru a le da posibilitatea să se documenteze asupra fotbalului mondial, la fața locului.

★

Lotul reprezentativ va fi condus de tov. ION BALAȘ, vicepreședinte al F.R. Fotbal, urmînd ca spre sfîrșitul lunii mai, președintele F.R. Fotbal, tov. MIRCEA ANGELESCU să se deplaseze în Mexic pentru a prelua conducerea delegației române la campionatul mondial de fotbal Mexic '70.

CONTRAATACUL —

RIPOSTA OFENSIVĂ ORGANIZATĂ A APĂRĂRII

Am avut prilejul, nu o dată, să constat că printre noțiunile fotbalistice de bază, a căror înțelegere este îngreunată de balastul confuziilor, problema contraatacului reprezintă cazul — poate cel mai tipic — de „simbioză” între adevăr și eroare. Și aceasta pentru că foarte adesea în accepțiunea multora — chiar și a unora dintre acei care își desfășoară activitatea în sfera jocului cu balonul rotund — contraatacul este considerat, evident, greșit, drept orice trecere din defensivă în ofensivă, indiferent de forma și conținutul acțiunii, sau, cu alte cuvinte, o schimbare succesivă a sensului de atac. Pornind de la ideea că pregătirea temeinică a jucătorilor în condițiile performanței pretinde, înainte de toate, înțelegerea corectă a tuturor componentelor jocului, ne-am propus ca în rîndurile ce urmează să încercăm a prezenta CONTRAATACUL — acest element de structură al tacticii colective — în limitele conținutului său real și ale interesului major pentru cultivarea unui mod de exprimare specific fotbalistic. Așadar...

DE LA DEFINIȚIE LA DINAMICĂ

Contraatacul reprezintă riposta ofensivă a unei echipe în apărare, împotriva adversarului pătruns în dispozitivul său defensiv. El apare ca o formă specială de acțiune a jocului ofensiv, inițiată din propria jumătate de teren, cu o declanșare explozivă și o construcție foarte simplă, caracteristică care, de altfel, îl deosebește de atacul propriu-zis, atacul pozițional, bazat pe schimburi repetate de pase și locuri, conceput din orice sector al spațiului de joc și desfășurat cu intensități de execuție diferite.

Momentul declanșării contraatacului este determinat de recuperarea mingii, și poate fi considerat optim atunci cînd dominarea adversarului

Contraatac frontal reușit. Realizator, liderul clasamentului golgeterilor, Tătaru II

se situează pe acesta pe poziții de atac avansate, care permit echipei în apărare construirea unor acțiuni prin surprindere, desfășurate în mare viteză pe direcția de finalizare. Modul de acțiune a jucătorilor, precum și diversitatea activităților desfășurate de către aceștia în cursul unei partide, fac ca în tehnica construirii și desfășurării contraatacurilor, să apară o serie de tipuri și variante, a căror aplicare în practica jocului trebuie să contribuie la sporirea coeficientului de surprindere — una din condițiile de bază în reușita unor astfel de acțiuni.

Prima grupă de tipuri de contraatac clasic, este aceea a căror declanșare are loc din treimea proprie de apărare (zona A). Reușita acțiunii, în aceste cazuri, este favorizată atît de dispunerea adversarului pe poziții de atac foarte avansate — ceea ce permite depășirea cu ușurință a ultimei sale linii defensive — cît și de posibilitatea ocupării de către înaintașii proprii a unor poziții de așteptare, pînă la linia care marchează centrul terenului, ceea ce, evident, îi pune

pe aceștia la adăpost de o eventuală poziție de ofsaid. Cele trei tipuri caracteristice de contraatac, din această grupă, sînt:

3) Contraatacul inițiat sub forma unei acțiuni individuale, de obicei de către fundașii laterali, atunci cînd, după recupera-

lansat în aceleași condiții ca în primul caz, dar desfășurat, de regulă, de către unul din înaintașii centrali în varianta cea mai frecventă și cea mai firească de finalizare, aceea a executării loviturilor de poartă de către cel care a desfășurat acțiunea (fig. 2). În rîndurile specialiștilor acestui tip de contraatac, putem cita pe Oblemenco, Voinea, Tătaru II, D. Ene, Adam și, evident, cei doi atacanți centrali ai naționalei Dumitrache și Neagu.

lizare, fapt care permite angajarea în acțiuni colective sau individuale a oricărui jucător din echipă, în funcție de poziția sa în teren, în momentul recuperării mingii (exemplu clasic al echipei Internaționale). În schimb însă — așa după cum este și firesc — adversarul se va găsi în majoritatea cazurilor pe poziții mai puțin avansate, ceea ce îngreunează desfășurarea acțiunii ofensive, prin dificultățile provocate de un dispozitiv de joc aglomerat

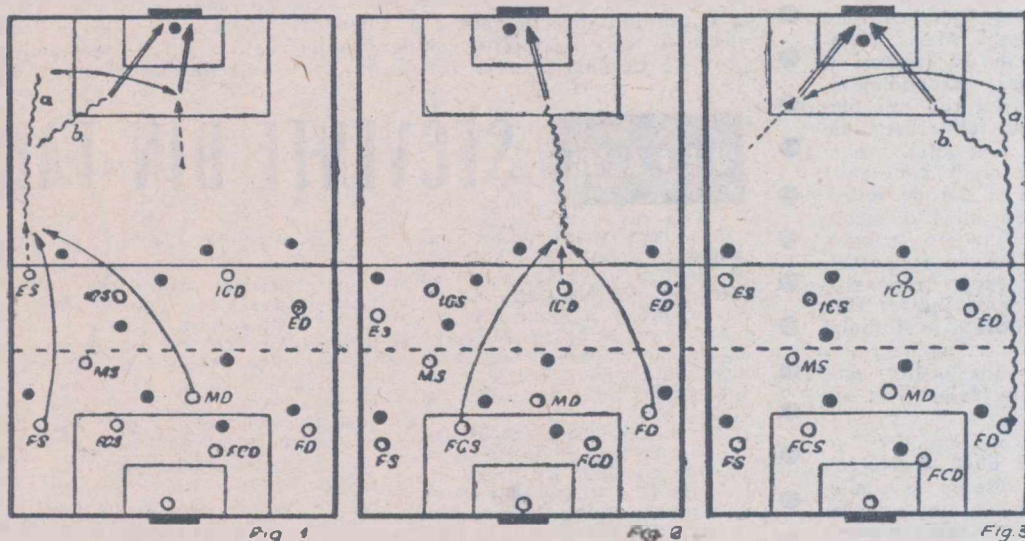
și prin posibilități mai mari de intervenție directă sau de folosire a tacticii jocului la ofsaid. În ceea ce privește echipele noastre, trebuie arătat că, în cea mai mare parte, ele manifestă o oarecare preferință pentru contraatacurile inițiate din zona centrală a terenului și aceasta pentru că — excepție făcînd acțiunile favorizate de întimplare — efectuarea cu precizie a pasei lungi în adîncime a apărării, ridică cele mai serioase probleme.

LA BAZA CARACTERULUI ORGANIZAT AL CONTRAATACULUI, PREGĂTIREA TEMEINICĂ A JUCĂTORILOR

Mai sînt unii care socotesc și astăzi contraatacul drept o formă de acțiune tactică de care se folosesc numai echipele apreciate ca slabe, sau acelea care joacă în deplasare. Există însă la îndemînă, suficiente exemple care să infirmace aceste păreri greșite. Echipe ca Internaționale sau Penarol, de pildă, au ridicat arma contraatacului la nivelul perfecțiunii în concepție și execuție, iar jucători ca Mazzola, Spencer, Jair, Eusebio, Best, Amancio ș.a. au semnat goluri care au constituit realizări de kinogramă. Pe de altă parte, trebuie arătat că, nu o dată, formații ca Dinamo, Rapid, Steaua, F.C. Argeș sau „U” Craiova au cîștigat pe teren propriu întîlniri cu parteneri de joc, socotiți inferiori valoric, grație unei judicioase utilizări a contraatacului, ca formă de acțiune ideală pentru surprinderea și exploatarea slăbiciunilor din apărarea adversarului. De a-

atacului; curaj, hotărîre și personalitate. La toate acestea se adaugă o perfecție coordonare a activității individuale a jucătorilor în cadrul modului de acțiune colectiv, lucru care se realizează numai pe calea unui proces de instruire bine dirijat.

Strîns legată de tipurile conținutului și factorii acestui instructiv care tribuie la însușirea contraatacului ca formă de acțiune a jocului ofensiv organizat, merită a fi amintită și problema așa numitei specializări individuale — îngustă, după părerea noastră — care a dus, în condițiile unei delimitări exagerate a sarcinilor de joc, la apariția așa-zisului jucător de contraatac. Referindu-ne la fotbalul nostru, aceasta s-ar putea exprima, în cele mai multe cazuri, prin viteză + șut norocos (cînd

LEGENDĂ
○ JUCĂTOR ÎN ATAC
● JUCĂTOR ÎN APĂRARE
FD = FUNDAS DREAPTA
FS = FUNDAS STÎNGA
FCD = FUNDAS CENTRAL DREAPTA
FCS = FUNDAS CENTRAL STÎNGA
MD = MILOCAS DREAPTA
MS = MILOCAS STÎNGA
ED = EXTREMĂ DREAPTA
ES = EXTREMĂ STÎNGA
ICD = ÎNAINȚAȘ CENTRAL DREAPTA
ICS = ÎNAINȚAȘ CENTRAL STÎNGA
→ PASĂ DE CONTRAATAC ȘI CONTRAATAC
→ LOVITURĂ LA POARTĂ
→ DEPLASARE CU MINGEA
--- DEPLASARE FĂRĂ MINGEA

1) Contraatacul lansat cu pasă lungă, de pe linia de fund a apărării (de fundași sau chiar mijlocași) și desfășurat pe una din extreme, cu două posibilități de finalizare. Prima: centrare la un coechipier, în situația cînd între jucătorul cu mingea și portar a reușit să se mai interpună un alt adversar (figura 1 a). Această variantă era întrebuintată cu ani în urmă, cu mult succes, de echipa C.C.A. care avea în Tătaru și Cacoveanu, două aripi capabile să pună în poziții ideale de a înscrie, pe Constantin și Alexandrescu. Dintre jucătorii care o folosesc cel mai corect astăzi, putem aminti în primul rînd pe Pircălab, Caniaro, Sasu, Petreanu ș.a. Cea de-a doua posibilitate (fig. 1 b), constă în executarea loviturii de poartă de către cel care a desfășurat contraatacul și această variantă caracterizează jocul unor extreme ca Lucescu, Grelniceanu, Grozea, Györfi etc.)

rea mingii, se întrevede posibilitatea finalizării unei acțiuni ofensive, folosind sprijinul efectiv al coechipierilor, a căror mișcare derutantă în teren are ca scop mascarea adevăratei intenții și crearea culoarului necesar pe direcția desfășurării atacului (fig. 3). Și aici înțîlnim două variante de finalizare: direct, sau după centrare efectuată pe partea opusă a terenului. Ca executanți model — exceptînd cazurile de abuz în ceea ce privește sarcinile ofensive ale postului — menționăm pe Sătmăreanu, Deleanu și Mocanu, toți trei foști atacanți la origine.

Cele trei tipuri de contraatac, prezentate mai sus, le întîlnim — cu unele modificări în ceea ce privește dinamica lor — și în cadrul acțiunilor declanșate din zona B situată în apropierea mijlocului terenului de joc. Caracteristic acțiunilor inițiate din această zonă și avantajos în același timp, pentru reușita lor, este micșorarea distanței de parcurs pînă la fina-

cea, indiferent dacă își găsește originea într-o situație de joc impusă de adversar, sau într-una liber acceptată din considerente de ordin tactic, contraatacul trebuie să constituie manifestarea unui înalt grad de construcție și de execuție care să îl scoată de sub tutela întîmplării. El nu trebuie confundat cu încercările desperate de a scăpa oricum din dominarea adversarului și nici nu poate fi conceput altfel, decît ca o formă de acțiune perfect organizată, pe temeiul unei minuțioase activități de instruire individuală și colectivă. Principalii factori care asigură realizarea acestui deziderat sînt: pregătirea tehnică superioară a jucătorilor, materializată în transmiterea cu precizie a mingii la distanțe variabile și în executarea eficace a loviturilor de poartă; mare viteză de deplasare și execuție, necesară surprinderii adversarului; o înaltă gîndire tactică care să permită alegerea direcției și momentului cel mai favorabil pentru declanșarea contra-

se ivește ocazia) iar în rest, simplul pretext de amenințare, încadrat, pentru orice eventualitate, de 2-3 apărători adversi. Dar, cerințele fotbalului modern, pe de o parte, care impun tuturor jucătorilor o participare efectivă și permanentă, în acțiuni de joc cît mai variate, iar pe de altă parte însăși legea de bază a contraatacului care pretinde execuții precise în condiții de surpriză pentru adversar, ridică cu necesitate problema jucătorului complex, a jucătorului creator-realizator, capabil să rezolve situații din cele mai dificile, atît în cadrul acțiunilor colective cît și individuale. Asemenea jucători, din rîndul cărora putem cita numele lui Dobrin, Eusecu, Grozea, Tătaru II, E. Dembrowschi și alții, pot îndeplini cu succes condițiile de reușită ale contraatacului, care rămîne — în ciuda folosirii lui încă întîmplătoare — forma, poate cea mai caracteristică de manifestare a subtilității în jocul de fotbal.

Mihai IONESCU

Lucescu a sprintat lung pe extremă, a pătruns în careu și a șutat pe sub portar

2) Contraatacul frontal,

PERIOADA PREGĂTIRILOR PRE-MEXICANE S-A ÎNCHEIAT! „CARTIER

HANDICAPUL DE TOTDEAUNA: INEFICACITATEA

C hiar dacă până la 2 iunie, ziua debutului nostru în turneul final al lui „Mundial '70“ mai sînt destule zile (pe care lotul României le va folosi pentru susținerea unor jocuri de verificare la Guadalajara), faptul că luni „tricolorii“ își vor lua zborul spre noul continent ne face să considerăm pregătirile pentru Mexic ca și încheiate. Cu atât mai mult, cu cît ieri, pe stadionul „23 August“ ei au susținut ultimul meci interțări, ultimul examen sever, cu caracter definitiv.

Este deci momentul să trecem pe scurt în revistă cele aproape 6 luni care s-au scurs de la acea după amiază de noiembrie cînd — mai mult sau mai puțin mulțumiți de rezultatul întâlnirii cu Grecia — ne-am bucurat cu toții de atingerea unui deziderat de decenii al fotbalului românesc, calificarea în turneul final al C.M., și am apreciat performanța ca atare.

Care au fost etapele mari ale acestei pregătiri? Mai întîi, turneul în Brazilia și meciul cu Peru. Apoi pregătirea la cluburi și prima jumătate a returului și, în fine, mutarea din nou a centrului de greutate pe pregătirea centralizată, prin cele 3 meciuri interțări susținute într-un interval de 28 de zile.

După obținerea calificării s-a pornit la pregătirea pentru turneul final cu un nucleu de bază, DAR NU CU 11 TITULARI. Așa încît, așa cum s-a scris la timpul cuvenit, în America de Sud nu s-a plecat cu un „unsprezece“ preconșut, ci cu un lot de 22 de CANDIDAȚI la viitoarea echipă națională. Și, așa cum s-a văzut, turneul sud-american a adus modificări destul de însemnate „11“-lui tip din meciurile cu Portugalia și Grecia (RADUCANU — SĂTMĂREANU, HĂLMĂGEANU, DAN, DELEANU — DINU, NUNWEILLER VI — DEMBROVSKI, DOBRIN, DUMITRACHE, LUCESCU), modificînd patru posturi: Dan-Dinu, Deleanu-Mocanu, Dinu-Dumitru, Dembrowschi-Neagu. În meciul următor, cel de la Stuttgart, Angelo Niculescu a rămas fidel formulei-concluzie a turneului de iarnă, singura modificare față de „11“-le rezultat după meciurile din Brazilia fiind determinată de o accidentare, cea a lui Hălmăgeanu, în locul căruia l-a folosit pe primul contracandidat, Lupescu, „Croiala sud-ameri-

cană“ dînd în continuare satisfacție și în fața echipei R.F. a Germaniei, a fost menținută și la Reims, cu deosebirea că s-a început cu Domide, dar după pauză a fost introdus Dobrin, care a dat un randament superior. (Nu e mai puțin adevărat însă că în formula prezentată de noi ca rezultat a turneului din iarnă, Domide figura în paranteză după numele lui Dobrin).

Diferențele mai mari față de echipa concluzie sud-americană au apărut abia acum, înaintea meciului de ieri (5 posturi), fiind determinată de forma precară a doi jucători (Raducanu, Dumitru), de două accidentări (Hălmăgeanu, Dumitrache), de intenția unei noi verificări a lui Dan, ca și de trecerea lui Neagu de pe aripa dreaptă pe centru, în favoarea reactualizării ideii cu Dembrowschi.

Așa încît, de-a lungul celor 6 luni de pregătire, se poate spune că, în linii mari, am ajuns din nou la formula de echipă care ne-a adus calificarea. Să ne explicăm dar mai înainte vă rugăm să recitiți formula de echipă, scrisă cu majuscule, din primele rînduri ale acestui articol, cea din meciul de la 16 noiembrie anul trecut. Adamiche a dat ieri deplină satisfacție, dar, desigur, nimeni nu-l scoate din discuție pe Raducanu. Linia de fundași apare schimbată din motiv fortuit, accidentarea lui Hălmăgeanu, după cum forma slabă manifestată ieri de Mocanu nu exclude revenirea la soluția Deleanu. LA MIJLOC STATU-QUO, ÎN ATAC DE ASEMENEA STATU-QUO, pentru că ghișul lui Dumitrache va dispărea în cîteva zile iar evoluția de ieri a lui Neagu n-a fost un argument pentru titularizarea lui.

Iată deci că, cel puțin ca formulă de echipă, ne întoarcem la finalul sezonului de toamnă. Și nu credem că s-a ajuns aici dintr-un „conservatorism“ al lui Angelo Niculescu ci, mai curînd, pentru că e vorba de o formulă care a ajuns să se impună atît prin valoarea ei intrinsecă, cît și prin omogenitatea ei. Mai ales că, trebuie să recunoaștem, diversele formule încercate în răstimp au dovedit dorința selecționeților de a căuta o soluție mai bună, de a aduce ameliorări.

Un bun cîștig al acestei perioade de pre-

gătire este în primul rînd acela al unei sensibile apropieri a rezervelor de nivelul titularilor. De asemenea, nu este de neglijat plusul de maturitate pe care-l putem nota la activul lotului ca experiență, rezultînd din turneul în America de Sud ca și din faptul că dintre celelalte 4 jocuri interțări ale intervalului calificării-Mexic, 3 au fost susținute în deplasare (Peru, R.F. a Germaniei, Franța).

A crescut și coeziunea de ansamblu a formației; s-au realizat îmbunătățiri în pregătirea fizică.

Nu putem fi însă la fel de satisfăcuți în ceea ce privește forța ofensivă a echipei, capacitatea ei de finalizare, carența semnalată încă din calificări și care persistă. În ultimele 3 MECIURI ale echipei noastre naționale (Stuttgart, Reims, București) ATACUL A MARCAT UN SINGUR GOL și nici nu se poate măcar consola cu ideea că și-ar fi creat prea multe ocazii, pe care să le fi ratat. Voalată (eventual) pe faptul că împotriva echipelor R. F. a Germaniei și Franței jucăm în deplasare, această deficiență a „unsprezeceului“ nostru reprezentativ a ieșit în evidență ieri, în fața Iugoslaviei, într-un meci în care n-am reușit să jucăm pronunțat ofensiv decît circa 30 de minute, în prima repriză. Nu vrem să spunem prin aceasta că ieri, în restul meciului ne-am apărat; dar o ofensivă de felul celui din repriza secundă nu e de natură a ne asigura că am fi progresat la acest capitol, ca să nu mai vorbim de FINALIZARE, raport sub care continuăm să fim acut deficițari.

Abordarea meciurilor într-un spirit ofensiv și mai susținut, o îmbunătățire a finalizării și — implicit — organizarea jocului de o manieră corespunzătoare acestui spirit, iată o valență încă nesatisfăcută în pregătirile echipei noastre pentru Mexic. Ne mai rămîne acum etapa Guadalajara...

Radu URZICEANU

JOCUL LA MOMENTE FIXE

	LOVITURI COLT	FAULTURI COMISE	HENTURI	AUTURI
ROMÂNIA	15	13	3	13
IUGOSLAVIA	7	27	1	10

ANGELO NICULESCU: ÎNTRE RETROSPECTIVĂ ȘI PERSPECTIVĂ

Ultima verificare publică a echipei reprezentative, înaintea plecării în Mexic, a încheiat de fapt un nou capitol din programul de pregătire, în vederea participării la turneul final al campionatului mondial. Să încercăm, așadar, la capătul unei etape, poate cea mai importantă din drumul greu parcurs de tricolorii noștri, în acest început de an competițional — cîteva prime concluzii. Interlocutor: antrenorul emerit, ANGELO NICULESCU.

— Cum apreciați evoluția echipei noastre naționale și stadiul său actual de pregătire?

— În general, satisfăcător, cu posibilități reale de creștere a potențialului de joc în timpul care ne-a mai rămas la dispoziție pînă în ziua primelor confruntări oficiale. Apreciez că s-au înregistrat, față de perioada calificărilor, o mai bună coeziune de ansamblu a echipei și chiar pe compartimente, o mai justă dozare a efortului și o creștere evidentă a spiritului of-

fensiv, în ciuda faptului că finalizarea continuă să rămînă, încă, un deziderat neîmplinit. În prezent, întreg lotul de jucători, aproape fără excepție, se înscrie pe o curbă ușor ascendentă de formă sportivă, al cărei virf este prevăzut a fi realizat după ultima etapă de pregătire care se va efectua la Guadalajara, în strînsă concordanță cu activitatea de acclimatizare și acomodare la condițiile de climă și altitudine în care se vor desfășura jocurile competiționale.

— Care considerați că au fost principalele „probleme“ din perioada pregătirii?

— Probleme de echipă, în primul rînd. Împrejurările ne-au pus după cum se știe în situația de a fi lipsiți de aportul unor jucători de bază, în special în apărare, ca Boc, Hălmăgeanu și, în ultima vreme, Bădin. În ceea ce privește atacul, resimțim absența unei extreme de valoare pe aripa dreaptă, care să fie în măsură a ne întregi jocul într-o va-

riantă mai ofensivă, cu posibilități de manovră și percuție superioare celor actuale. Soluțiile adoptate ne vor ajuta totuși să depășim impasul și să realizăm ceea ce dorim cu toții: o formație bine sudată tehnico-tactic și moral, cu un joc care să corespundă posibilităților reale ale jucătorilor. Aceasta înseamnă că am mare încredere în aportul perechii de fundași centrali Lupescu-Dan, în contribuția la acțiunile cumulative de atac-apărare ale lui Dembrowschi, în perspicacitatea lui Dobrin, în ăscușinta lui Dumitrache și în general, în capacitatea de luptă și în orientarea tactică a echipei cristalizată în focul calificărilor.

— Perspective?

— O angajare totală pentru realizarea unei comportări meritorii în compania unor adversari, pe care fără să-i supraestimăm, îi considerăm printre finaliștii actualei ediții a campionatului mondial.

Mihai IONESCU

INDEMNURILE UNUI ANTRENOR DIN TRIBUNĂ

AUGUSTIN BOTESCU, fost antrenor al echipei României, pensionar de cîțva timp, este nelipsit de la meciurile de fotbal și în primul rînd de cele ale echipei naționale. L-am rugat să ne spună cîteva păreri despre cristalizarea și evoluția reprezentativei noastre în vederea participării la turneul final din Mexic. Iată ce ne-a răspuns apreciatul antrenor:

„Echipa noastră națională a devenit mai omogenă decît în trecut. Ea este în mare creștere din punct de vedere

tehnico-tactic. Temporizarea jocului poate fi o realizare pozitivă dacă este făcută cu măsură. Temporizarea inteligentă scoate din ritm adversarii și oferă posibilitatea economisirii resurselor fizice. Cîr este că echipa României se află pe un drum bun, în progres față de trecut. Eșecul din înfrîntarea cu echipa Franței nu trebuie să demoralizeze ci, dimpotrivă, să amănioneze pe fiecare component al lotului reprezentativ.

Consider că primă necesitate în următoarea perioadă de pînă la 2 iunie, data meciului cu Anglia, uniformizarea forței fizice la toți jucătorii deoarece mai sînt unii dintre ei care nu rezolvă bine angajamentul cu adversarii. Pe de altă parte se observă, atît la apărători cît și la atacanți, lipsa de insistență la mingile înalte și lipsa de curaj la finalizări. Mult cîștigat defect al eficacității ne-a jucat fosta și în meciul cu Iugoslavia. Cel puțin, în prima parte a înfrîntării ar fi trebuit să luăm conducerea cu toată opoziția excelentului portar iugoslav Mutibarić.

Am citit în presă că jucătorii noștri au devenit încrezuți. Mie mi se pare că le lipsește tocmai o încredere deplină în forțele lor care să le ridice moralul și să-l elibereze de tensiunea firească a verificărilor și a marilor înfrîntări.

Îmi place afirmația auzită și citită adesea că jucătorii noștri nu mai au

teamă de marii adversari și li îndemn să progreseze pe aceste cale.

Aș recomanda antrenorilor noștri să slăbească ritmul jocurilor de pregătire pînă la 2 iunie. Am impresia că unii jucători sînt oșosi și că ar trebui menajați. Antrenamentele viitoare limitîndu-se la menținerea pregătirii fizice specifice cu accentul pe forță și rezistență, calități care pot asigura prospectime pe întreaga durată a turneului. Fără îndoială că exersarea schemelor tactice propuse în funcție de atribuțiile adversarilor nu vor trebui să lipsească din viitoare perioadă de pregătire din Mexic.

În încheiere aș stăruî pe lîngă fiecare jucător ca în Mexic să fie numai „ochi și urechi“ pentru a înregistra cît mai mult și a transmite apoi acasă cele învățate colegilor de la cluburile unde activează. ACEASTA VA FI UN MARE CÎȘTIG, pe lîngă o comportare onorabilă pe care o doresc din suflet echipei noastre naționale“.

DINU, jucătorul pînă revenit la mijlocul terenului, a dat triu liber temperamentului său. El a fost cel mai periculos șuter al echipei noastre și a intervenit cu succes și în apărare.

CE A DIN MECIU

Partida cu reprezentativa Iugoslaviei prezenta următoarele scopuri și caracteristici:

● să arate potențialul de joc al selecției noastre înaintea plecării spre Mexic, deci înaintea ultimei faze a pregătirilor pentru Campionatul mondial.

● să demonstreze dacă, în condițiile unor accidentări (Dumitrache) sau ieșiri din formă (Dumitru, Răducanu), există posibilitatea unei remanieri a naționalei, unei reasezări a „unsprezeceului“ sau într-o formulă mai convenabilă și consacrată, cum a fost echipa de ieri unde am prezentat 7 dintre jucătorii ultimei partide din preliminarii, aceea cu Grecia.

● tentativa de a fortifica cul de atac al selecției, lumină cîrărilor ivite în mele apariții publice, și ținînd cont de împrejurarea că partida avea loc pe teren propriu.

Ce s-a obținut și ce nu s-a obținut în meciul cu reductibila echipă a Iugoslaviei vom încerca să prezentăm în comentariul dedicat acestei ultime apariții publice a internaționalilor români înaintea lui „El Mundial“. Angajînd înfrîntarea cu așeza-

cele pentru slave în ad să se adverte de v. Așa ționat multu gii, a ționil

Duelul și imputa două (1970)

n-a reu de sut in inter tri al selectio prezent din cer tendință aeriană spre pe efectual cele ca la grea Mulibari Evide pase, p ca elon lectiona si — si aprecier practica întii ni sită, n din mu taculoas

O INIMĂ MARE...

In biroul tehnicienilor clubului Dinamo București printre figurile cunoscute ale lui Szöke, Ivănescu, Nicușor, Stănculescu, Timar, îl zărim și pe **Gică Teodorescu**. Se detașează prin gabaritul său, prin mersul legănat. Extrem de volubil, gata oricând să-ți dea o replică sau să găsească cel mai adecvat exemplu, prezent la orice acțiune profesională sau administrativă, Gică Teodorescu, și-a legat activitatea de clubul Dinamo de 22 de ani.

„Aici imi este inima, aici intreaga viață”, obișnuiește el să spună. Și începe să-și depene amintirile.

„Amplinisem patru ani cind am rămas orfan și o mătușă tare săracă m-a luat la ea acasă și m-a crescut cum a putut. Mătușă Fani locuia în cartierul Tei. Muncea pînă noaptea tirziu, ca să putem trăi. În anii copilăriei mele, am înțeles mai bine ca orice ce mult înseamnă un prieten adevărat. M-am atașat foarte mult de amicii mei cu care imi împărțeam bucata de piine sau felia de pepene. Așa ne-am înghiebat o echipă, căreia i-am dat denumirea diminutivă „Teișor”. Mecuriile inter-străzi sau cu alte cartiere se țineau lant. Intr-una din zile, Alexandru Congo, jucător la echipa Socec, vecin cu noi, m-a dus la „probă” și antrenorul Darvas m-a acceptat fundaș dreapta în echipa de juniori. Nu implinisem încă 18 ani și nea Fane Cirjan m-a promovat la intia. La început s'itaru, Stănescu — Berber, Parachivescu sau Radu, ju ori cu vechi state de serviciu, mă cam muștruluiu și de cite ori pierdeam cite un meci numai pe mine mă găseau vinovat. Cu timpul însă m-au lăsat în pace”.

În anul 1939 Gică Teodorescu îmbracă tricoul alb-negru al Sportului studentesc. Sub „bagheta” antrenorului C. Braun și a altor tehnicieni, masivul stoner joacă alături de Duce, Gică Teodosiu, Miki Mihăilescu și Gică Popescu. Peste cinci ani revir la Socec și apoi se transferă la Ciocanul, echipă cu o serie de jucători valoroși ca Naci, Diți Marinescu, Angelo Niculescu, Bartha, Novac, Ambru etc. Însă apogeul carierei sportive îl cunoaște la clubul Dinamo, unde a fost legitimat în 1948. Pleacă apoi la Brașov. Alături de Marin Apostol, Sirbu și Mihal, îmbracă tricoul echipei Dinamo unde ulterior devine șeful secției și an-

trenor secund, alături de Rudi Wetzer.

Ca antrenor, la Dinamo Pitești, Galați și Birlad, echipe lipsite de jucători valoroși, el n-a precupețit nici un efort pentru a ridica nivelul calitativ al jocului acestor formații. „Reimbarcarea” la Dinamo București are loc în anul 1959 cind cunoaște o mare satisfacție. Echipa antrenată de Giusi Baratk și Gică Teodorescu cîștigă „Cupa României”. Apoi, în anul 1961, după plecarea antrenorului Unguroiu, preia frinele echipei

GICA TEODORESCU

Dinamo Obor. Mulți jucători depistați, pregătiți și formați de Gică Teodorescu la această echipă activează astăzi în formații de Divizia A: Stan, Jercan, Ivan II, Velicu, Roșu sau Băluță sînt numai cîțiva jucători ridicați de antrenorul dinamovist. Neobosit în căutarea unor noi talente, Gică Teodorescu își deapănă firul amintirilor: „Viața de jucător este plină de satisfacții, dar cea de antrenor nu este cu nimic mai prejos. Mi-amînesc cit de fericit am fost pe vremea cind jucam la Sportul studentesc și am reușit să învingem în semifinalele „Cupei României” cu 2-1 marea echipă a Rapidului chiar în Giulești. Cit de abătute erau marile vedete de atunci, Baratk, Bogdan, Radu Florian, Negrescu sau Lengheriu! Sau ce poate fi mai plăcut acum, ca antrenor, decît să ai posibilitatea de a cizela talentul unui tînar în care sperî sau să ți se umezească ochii de bucurie la primirea unei vederi de peste ocean așa cum am primit zilele trecute de la Jercan...”.

Gheorghe NERTEA

DOAR ÎN AUSTRALIA; NU ȘI-N MEXIC...

Există jucători care se înscriu în constelația valorilor după ce au parcurs un drum lung și sinuos, pregătindu-și consacrarea meci de meci, săptămînă de săptămînă, cu trudă și perseverență, cu ambiție și dăruire. Și există jucători care se înalță brusc, apărînd instantaneu în atenția generală. Dacă noul venit concentrează în sine calități indubitabile, ascensiunea devine fulgerătoare, numele respectiv intrînd, în scurt timp, în circuitul consacratelor. Este și cazul acestui atît de încercat, în această primăvară, jucător Dragu Bădin, fundasul central petrolist despre care s-au spus o sumedenie de lucruri frumoase.

S-a născut pe meleagurile Brăilei, la 7 august 1947. Vîrsta scolară îl găsește jucînd la piticii Progresului din orașul de pe malul Dunării. La 16 ani pășește cu încredere și hotărîre peste pragul Diviziei B pentru ca, după trei ani, să facă un pas înapoi, Divizia C, dar nu din vina sa. Tînarul jucător trebuia să-și satisfacă stagiul militar, așa că apare sub culorile Șoimilor din Buzău. Intîmplarea a făcut ca, la o partidă a Șoimilor, (în care a etalat printre multe alte însușiri, agerimea și reflexele neîncoronatilor regi ai văzduhului), să asiste și cei doi antrenori ai Petrolului, Oană și Cernăianu. Ambii s-au înțeles din priviri și rezultatul hotărîrii lor s-a suprapus dorinței brăileanului de a juca în prima divizie a țării. În vara lui '68 a poposit în orașul aurului negru. Dar, a început campionatul și jucătorul despre care nu auzise nimeni a fost pofțit să ia loc pe banca rezervelor. Trei săptămîni mai tîrziu, apare într-un meci care avea să rămînă, după cum au afirmat-o mulți, unul dintre cele mai urite din cite a găzduit stadionul Republicii din Capitală. Cu Progresul. Meci de uzură. Cu faulturi și vociferări, cu proteste și simulari. Numai fotbal nu s-a jucat. A invins Petrolul.

Meciul acela a dăruit echipei ploieștene un titular, iar Petrolul a dăruit fotbalului nostru de vîrf un jucător. Pe atunci, un simplu jucător. Apoi...

După aceea n-a mai părăsit echipa, decît în două meciuri, cu F.C. Argeș și Steagul roșu Brașov. Fortuit. O dată din cauza unei gripe, iar a doua oară de vină fiind o entorsă. Bădin

își respectase cuvîntul dat. Cine l-ar fi putut împiedica să nu și-l respecte?

La 16 aprilie a.c. seria mamei sale, la Brăila: „...și dacă nu mi se va întîmpla nimic la Petroșani, unde avem meci cu Jiul, duminică dimineața voi pleca în Mexic...”.

Îl privesc atent. Mă aflu în apartamentul lui din noul car-

DRAGU BADIN

tier, dinspre Cîmpina, al Ploieștilui, în care mă primise bine dispus, scuizîndu-se că... nu se poate da jos din pat. Glumea și, sincer să fiu, imi părea bine. Îl întreb ba una, ba alta, privirea însă nu mi se desprinde de pe ghipsul care-i ascundea piciorul de la genunchi în jos. Mi-o surprinde și înțelegînd depre ce e vorba, mă lămurește imediat.

— Un prieten, desenator de felul lui, care mă vizitează des-

tul de des. n-a avut de lucru și...

Pe ghipsul purtînd două date (18.04.70, 19.06.70), data accidentului și data cind va putea fi scos, prietenul său desenase un cangur (aluzie la deplasarea făcută în Australia), un mexican și un sombrero (aluzie la o altă deplasare pe care însă fundasul în vogă o ratase). O ratase datorită unui accident stupid.

— Stupid, ăsta e cuvîntul — accentuează el. Total s-a întîmplat pe parcursul a citeva secunde. Mă întorseam cu fața spre poartă, am pregătit cu precizie „foarfeca”, m-am săltat și a apărut Naidin. I-am văzut doar fața. Într-o clipă mi-a trecut prin minte că aș putea să-l accidentez, așa cum a mai pățit-o și Mocanu nu demult. L-am ferit pe Naidin, am întins bine dreptul, pentru cădere, dar am atins cu el coapsa jucătorului Jiului, și rupt a fost...

Fractură. A venit urgentă Salvare, apoi deplasarea la spitalul de urgență, aplicarea ghipsului sub atenția supraveghere a dr. Botea, orele de veghe ale lui Titus Ozon la patul său, plecarea la Ploiești.

Minutul 7 al etapei a 7-a a returului pe stadionul din Petroșani; întîmplarea întrerupea brusc un zbor spre pîscuri. Pentru că purtătorul tricoului Petrolului își deschisese larg aripile și bătaia lor îl plasase, în contextul celor mai favorabile împrejurări, pe drumul escaladării ultimei redute: naționala, prima echipă a țării.

— Medicii din Ploiești m-au asigurat că pe la sfîrșitul lunii mai imi vor scoate ghipsul, că apoi voi merge o lună la tratament la mare, după care voi reveni la Ploiești pentru a-mi relua antrenamentele. Poate că în primele etape ale viitorului campionat nu voi juca, dar sper, să prind măcar pe ultimele ale turului. Sînt sigur de asta. Promit chiar...

Nu-l părăsise nici o clipă buna dispoziție. Indiscutabil, Dragu Bădin rămîne un mare încrezător în forțele sale. Și, în situația dată, nu era deloc rău. Din contră. Așa că, pe curînd Bădine l...

Laurențiu DUMITRESCU

FOTBALUL A ÎNVINS HANDBALUL

Dey în jurul Petroșaniului munții erau niși, dogoarea soarelui încălzea orașul în acea pîcîcută dimineață de duminică. În această atmosferă l-am întîlnit, la terenul de handbal, asistînd la un meci, pe blondul atacant al Jiului, Ion Constantin. Urmărea meciul cu o privire îngîndurată. M-am apropiat de el întrerupîndu-l din gînduri. Cu un zîmbet forțat mi-a mărturisit: „Da, sînt îngîndurat, de trei săptămîni sînt tată. Am un băiețel Știți, am acum grija căruciorului, a scuteceilor și a altor articole de copii. Apoi, vreau să-l fac handbalist, cel puțin el să-mi satisfacă prima mea dragoste și...”.

Ba, așa este. Constantin, a vrut să devină handbalist de performanță fotbalul îl ruca pe maidanul din Oltenița numai ca divertisment. Bineînțeles, acele „miuțe” se dispută în picioarele goale sau în cel mai bun caz în tenisi. Ghețe de fotbal a încălțat abia la 18 ani, cînd a fost legitimat la S. N. Oltenița datorită insistenței antrenorului Ștefan Ionescu.

„Și mai am ceva, am un

complex, complexul ratărilor, dacă aș sparge gheața o dată ca să revin în apele mele”. Se vedea clar că îl necăjesc aceste nereușite din fața porții, cînd din poziții clare ratează. Dar ăsta-i fotbalul! Și discutînd despre fotbal, mai departe, din cînd în cînd, iar își aducea a-minte de marea lui pasiune: „La toate campionatele școlare eram omul de bază al echipei de handbal. Pe vremea aceea nu bănuiam că adevărata consacrare mi-o va aduce fotbalul”. Cum a ajuns la fotbal? „După terminarea liceului, nea Fane m-a legitimat la S. N. Oltenița în 1963, cînd am intrat direct în vîrtejul campionatului regional. Eu nu am început, deci, ca ceilalți fotbaliști, la echipa de pitici, apoi la juniori, ci direct la seniori. Aici am devenit golgeterul seriei. Într-un meci, am avut șansa să fiu privit de Titus Ozon, care mi-a propus transferul la Progresul București, lansîndu-mă direct în prima divizie națională. Și iată acum, după patru ani, reîntîlnirea cu idolul copilăriei mele, dar la Petroșani, unde exigențele antre-

norului au crescut. Pe lîngă performanța fotbalistică am și grija familiei, creșterea micuțului Laurențiu. De aceea mă surprind unii uneori îngîndurat”.

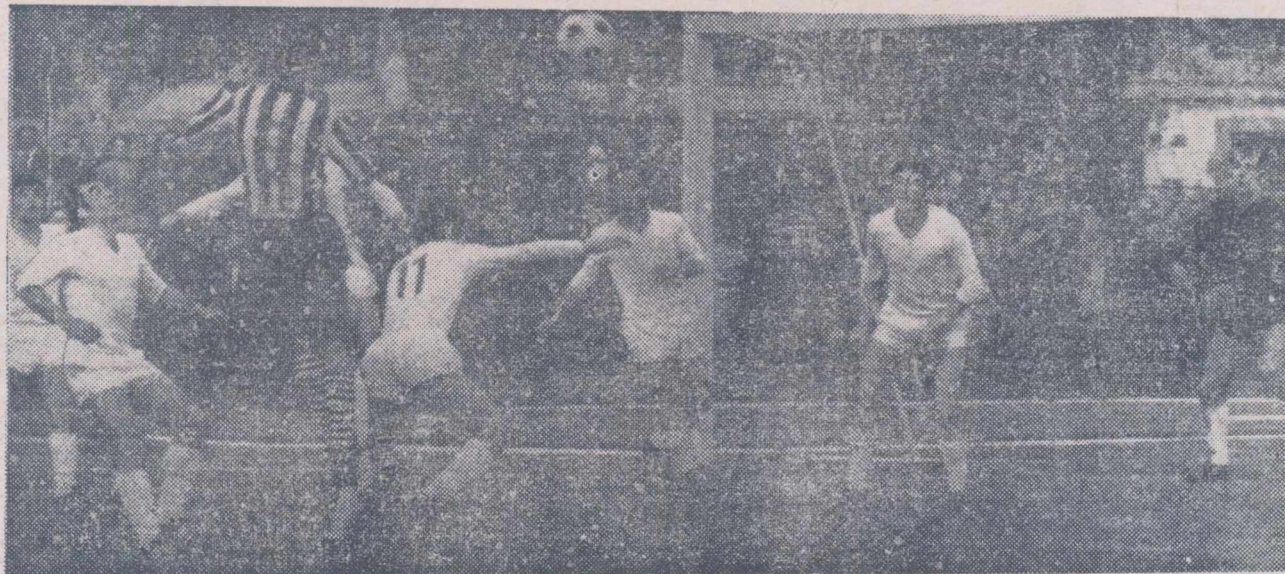
Acesta este atacantul Jiului, căruia tribunele nu-i iartă nici o ocazie de gol pierdută, fără să știe că Ion Constantin are, ca oricare om, complexe și griji. Dar în după-amiaza respectivă, după marcarea golului cu care Jiul a cîștigat partida cu „U” Cluj, cu un zîmbet de bucurie mă căluta cu privirea în tribune. L-am înțeles. A vrut să-mi spună că „gheața” complexului ratărilor a început să se spargă.

M-am bucurat și eu pentru el ca și ceilalți spectatori care l-au adoptat repede pe fostul fotbalist din Oltenița, intuîndu-i incontestabile calități de fotbalist. Deocamdată mindria lor este că acest fotbalist talentat este singurul reprezentant al Văii Jiului inclus în lista de 40 pentru Mexic.

S. BRAȘOVEANU

ION CONSTANTIN

ÎMPĂRTEALA FRĂTEASCĂ

Otelul Galati — Politehnica Galati 1—1 (1—0)

AU MARCAT : Adam (min. 27) și Bretan (min. 81)
OTEUL : Șerbănoiu — Tr. Ionescu, Costache, Vulpeanu,
 Nicu — Morohai, Olteanu — Broștiuc, Chihăia (min.
 : Leca), Ionlă, Adam.

POLITEHNICA : Dumbreanu — Pac, Diaconu, Dima, Tudorie — Tănăsescu (min. 46 : Zdrăllă), Lehaduș — Marinescu, Bretan, Bucur, Zoltică (min. 65 : Mureșan).

A arbitrat bine A. BENTU (București)

Din capul locului se cuvine să evidențiem sportivitatea cu care cele două echipe și-au disputat șansele într-o partidă derbi, care cu alte ocazii se transforma într-o înclăstare dură pentru cucerirea, cu orice mijloace, a punctelor puse în joc. Evident, nici duminică n-au lipsit intrările, uneori, dure, faullurile, dar, spre lauda celor 22 de jucători, acestor neregularități le-a lipsit elementul intențional.

Cei 10.000 de spectatori au asistat la o partidă de mare luptă — în accepția bună a cuvintului — presărată cu faze de fotbal de calitate, cu acțiuni care au evidențiat preocuparea celor două echipe și, îndeosebi, a oțelărilor, spre un joc modern. Ambele echipe au abordat întâlnirea cu concepții tehnice diferite. Oțelul cu o elastică așezare 1-4-3-3 prin retragerea lui Olteanu în linia mediană, cu rol de mijloc, a reușit să stăpânească mijlocul terenului, lăsând apoi

contraatacuri fulgerătoare prin cele trei virfuri de atac care au cînt multă bătaie de cap apărătorilor de la Politehnică. Studenții au evoluat cu clasica așezare 1-4-2-4 dar, din nefericire, jocul lor marchează încă de la începutul returului o evidentă curbă descendentă. Și duminică studenții au preferat jocul colectiv, rezolvări individuale, ușor de contracarat. Atunci cînd atacanții au încercat cele 3-4-4 acțiuni colective, apărarea oelarilor a fost făcută șah-mat și numai sansa le-a venit acestora în ajutor.

T. SIRIOPOL
correspondent

P.S. De la conducerea tehnică a echipei Politehnica a lipsit antrenorul Petrică Rădulescu. La întrebarea noastră ni s-a răspuns că este în concediu medical. Dar avem motive să credem că adevărul este cu totul altul.

trage puternic, iar portarul Wesser respinge în corner. În restul partidei asistăm la o sumedenie de pase greșite, trimiteri în aut, la un fotbal cu desvirșire plictisitor. Cu bunăvoință mai putem consemna două zviceri din partea ambelor înaintări, dar neputința de a finaliza a atacanților și-a spus cuvântul.

După ce în care au evoluat cele două echipe, rezultatul de egalitate este echitabil. În orice caz, ele au rămas datoare față de publicul spectator. Același public care cu alte prile-

juri avea privilegiul să savoreze derbiuri locale în care, de obicei, înaintarea Vagonului (din care astăzi a rămas doar Macavei I) ducea o luptă grea dar sportivă și frumoasă cu apararea C.F.R.-ului. Comportarea regresivă a Vagonului se poate explica numai prin dispariția din formație a 4—5 jucători din garda veche? Sau mai este vorba și de alte cauze, deocamdată bine camuflate?

P. SODINCA
correspondent

Vagonul Arad — C.F.R. Arad 0—0

VAGONUL : Weichelt — Curușiu, Boroș, Mălroth, Lenarth — Mihai, Schweillinger — Macavei II (min. 63 : Dvorjac), Țoto, Martes, Macavei I.

C.F.R. : Wesser — Henegar, Bermoser, Alexandru, Cociuban — Gligor, Damian — Kőrösi, Gyenge, Vlad (min. 46 : Mihoc), Czako I.

A arbitrat foarte bine PETRE BADEA (Brasov).

DERBIUL ARĂDEAN, O DECEPTIE

Cele două echipe arădene (Vagonul și C.F.R.) s-au găsit într-un joc confuz, de slab nivel tehnic și spectacular, imprimind un ritm lent și o orientare departe de nivelul diviziei secundă. Blazarea lor se explică probabil prin faptul că Vagonul s-a consolat cu gândul că le-a eșuat tentativa de

a reveni in prima categorie a țării, iar feroviarul se consideră scăpați de zona dură a retrogradării. Dacă ar fi să numărăm fazele de fotbal pe parcursul celor 90 de minute, ar exista numai una, in min. 14, cind Macavei I face o cursă de 35 m printre aparătorii feroviar si, de la circa 14 m

APĂRAREA DECIDE REZULTATUL

**Autobuzul București — Flacăra roșie București 2—1
(1—0)**

AUTOTURISMUL : Ocea — Pandele (min. 80 : Ivan), Bobin, Diaconu, Andrei — Popescu, Radu — Gere, Rențea, Dinca, Tinche.

FLACĂRA ROȘIE : Lalciu — Tănăsescu, Ganciu, Constantinescu, Coman — Ilcara (min. 70 : Simion), Grigore — Dănescu, Dascălu, Cuconeia (min. 46 : Lazăr), Tudor.

A arbitrat foarte bine D. NICULESCU (București).

Disputat în condiții neprielnice — frig și vînt puternic — jocul s-a remarcat chiar de la început prin alura lui vie și dorința ambelor echipe de a încheia favorabil o veche rivalitate. Înaintea s-a remarcat prin incisivitate și insistență, creînd faze frumoase în fața celor două porți, al căror apărători se dovedesc a fi la înălțime.

Scorul e deschis de Andrei, infiltrat între fundași adversi, într-o poziție care l-a făcut pe jucătorii Flacărei să reclame ofsaid, poate chiar cu prea multă vehemență. Arbitrul se dovedește ferm și 1-0, rezultat ce rămîne neschimbat pînă la pauză, cu toate eforturile elevilor lui Oaidă, de a egala. Imediat după reluare, un șut naprăznic tras de la 30 m de Gerea, aduce majorarea scorului: 2-0 pentru Autobuzul. Beneficind de avantajul vîntului echipei Flacărei nu descurajează și forțează o răsturnare a rezultatului, lucru care fără îndoială le-ar fi reușit dacă apărarea proprie ar fi colaborat mai constructiv, în ceea ce înseamnă că s-ar fi dat mai multe interceptări. În realitate băieții de la Autobuzul se părăsesc din nou. În min. 30, sînt chiar pe punctul de a majora scorul, dar Lăicușul devineerosiv gutul puternic al lui Gerea. În min. 85 Dascălu este faultat în careu de portarul Ocea, și penalul e transformat impecabil de Dănescu (2-1) rezultat echitabil care răspătește pe liderii seriei, pentru sobrietatea și omogenitatea jocului lor.

M. ȘTEFANESCU
correspondent

DIVIZIA C

AVERTISMENT PENTRU... RAPID?

C.I.L. Gherla — Bradul Viseu 3—0 (1—0)

AU MARCAT : Sălăjan (min. 8), Engi (min. 61) și Ene (min. 63).

C.I.L. : Botiș — Butuza I, Harmadt, Costea, Mureșan — Engi, Butuza II, — Ene, Ostian (min. 67 : Soboszlai), Florian, Sălăjan (min. 80 : Grigoran).

BRADUL : Pop I (min. 73 : Kolosvarl) — Roman I,
Condrucl, Stetcu, Pop II — Orosz, Babuŭchi — Covaci II
(min. 51 : Tocaci), Covaci I, Beschid, Roman II.
A arbitrat foarte bine L. SOOS (Tg. Mureş)

Fără a vorbi în mod gratuit la superlativ, echipa C.I.L. Gherla, adversara din 13 mai a divizionarei A Rapid București în „Cupa României”, a practicat duminică cel mai frumos joc din actualul campionat, încântând spectatori prezenți pe stadionul orașului.

Acolo s-a început prin atacuri furibunde ale localnicilor care reușesc prin făturări de pase să scoată mereu adversarul din joc. Ei își creează astfel numeroase faze de gol pe care în final le-au ratat, plătind astfel încăpăținarea de a pătrunde neapărat în careu și de a găsi poziția ideală de șut. Dar acolo în careul echipei Bradul, fundașii Condruce și Stetcu au muncit mult și cu folos iar portarul Pop a avut intervenții salvatoare, amănând mult timp, cel de al doilea gol. Antrenorul localnicilor, Marian Suciu, a recomandat atunci șuturi de la distanță. Băieții săi s-au conformat, în special mijlocașii. Bradul a primit trei goluri, dintre care, ultimul a fost cel mai frumos: Florian a executat o cursă pe marginea terenului, a centrat în careu și Ene, nesupravegheat, a reluat rapid în gol.

D. VATAU
correspondent

UN GOL PRETIOS

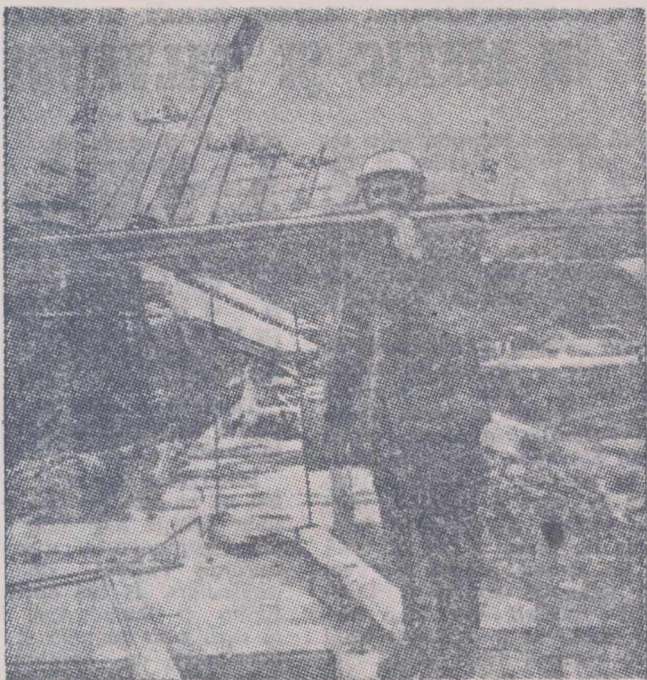
Metalul Buzău — Scimia Buzău 0—1 (0—0)

A MARCAT: Toma (min. 78).
METALUJ: Ioniță (min. 65: Arghire) — Dragomir,
Valcu, Bunăzlău, Coman — Naftă, Ruseu — Calolani,
Toader, Bădin, Sorel Ionescu (min. 60: Soica).
SOMUJ: Ene — Dosu, Dăscă, Dobriță, Nichifor
(min. 5: Solomon) — Mutlu, Florea I — Timpeanu (min.
65: Preda), Toma, Chitu, Florea II.
A condus excelent: Chitruș EM MARTIN (București).

Echipa Soimii a jucat animată de dorința de a apăra prestigiul unei poziții, iar Metalul cu ambiția detronării de pe locul a eternel el rival. Și până în fatalul minut 79, când golul a căzut ca un trăznit în plasa Metalului, partida a fost de o factură superioară, în care, paradoxal, tocmai învinșii din această fază etalase un frumos joc combinativ, cu pase precise și rapide, cu atacuri bine susținute. Dar, acțiunile se stingeau tocmai în careul advers și chiar la 6 m de poartă, unde **Dosan, Bodescu, Dobrin și Nichifor** se dublau oportuni și aplicau un „tăkie” riguros. În același timp, **Soimii** aveau în **Timpeanu, Toma, Chitu și** mai ales în penetrantul **Florea II**, admirabili interpreți ai partiturii contraatacului, cu ajutorul căreia au realizat unicul, dar atât de prețios gol al victoriei.

Metelui n-a putut profita nici de avantajul „vîntului în pupă” din prima repriză, nici de irezistibilele pătrunderi pe tusa, a complicei Inutil și Sirelei Ioscu. Aceasta pentru că Toader s-a complicat înului în fața porții ratînd pentru decisiv, din timp apărări adverse și în special talentului portar Ene să saiveze totdeauna miraculos. Iar concluzia din titlu este justificată de arbitrajul bucureșteanului Em. Martin, care, prin promptitudinea, energia și fermitatea deciziilor, ca și prin perfectă sincronizare cu tușerii Gh. Negoescu și St. Mîncă n-a lăsat ca duritățile și „vendeta” să-și facă loc în timpul jocului, și nici n-a frînat ritmul alert al acțiunilor. Numai după fluierul final, cîteva jucători (Caloianu, Naftan și Arghire

AL VIDRAN

Organizatoarea ediției 1974 a „Cupei Jules Rimet”, federația vest-germană, nu-și pierde timpul. Și, în primul rând, și-a îndreptat atenția spre stadioanele care urmează să găzduiască jocuri, pentru a le asigura capacitatea necesară. Fonduri însumate au fost alocate în acest scop, iar lucrările au început în câteva orașe. Iată un aspect de pe stadionul din Hamburg, transformat în șantier...

- Devenit antrenor, fostul internațional italian Armando Picchi va face în acest an un lung volaj în America de Sud și în aproape toate țările Europei cu ocazia cărui va studia diferitele metode de antrenament și de joc de la marile cluburi vizitate.
- Pentru a evita specula, federația engleză, cu ocazia finalei „Cupei Angliei”, a experimentat un nou mod de distribuție a biletelor: fiecare cumpărător a fost obligat să prezintă agentiei respective legitimația personală cu numele, prenumele și adresa. În acest fel acaparatorii de bilete pot fi mult mai ușor depistați.
- Începând din sezonul viitor, unul din cei mai buni jucători ai echipei Bayern München, internaționalul Ohlhauser, va activa în Elveția, la Grasshoppers (Zürich).
- În cadrul turneului anglo-italian de care am mai vorbit se va aplica un sistem de punctaj deosebit de cel obișnuit: în afara punctelor pentru victorie sau meci egal se va mai acorda câte unul pentru fiecare gol înscris.
- De curând a avut loc întâlnirea amicală Statele Unite — Insulele Bermude. Numărul spectatoresc prezentați: 500!
- Cel de-al treilea meci Gornik Zabrze — A.S. Roma din cadrul „Cupei cupelor” disputat în noaptea la Strassbourg a avut o primă repriză plină de peripeții. După numai două minute de joc instalarea de iluminat s-a defectat și meciul a trebuit să fie întrerupt pentru o jumătate de oră: la numai cinci minute după reluare, „figura” s-a repetat și a fost necesară o nouă întrerupere de joc, tot de o jumătate de oră pentru ea. În sfârșit, lucrurile s-au pus pe loc. Așadar, o repriză care a durat aproape... 2 ceasuri!
- În două săptămâni, 376.000 de spectatori au fost înregistrați pe cel mai mare stadion european, Hampden Park din Glasgow. Această impresantă cifră s-a realizat astfel: 108.000 spectatori la partida Aberdeen — Celtic (finala „Cupei Scoției”); 134.000 spectatori la jocul Celtic — Leeds (semifinala „Cupei campionilor europeni”); 134.000 spectatori la meciul Scoția — Anglia din campionatul interbrițanic.
- Dinamo Moscova și Ujpest Budapesta și-au dat acordul de participare la un mare turneu pe care clubul spaniol F.C. Barcelona îl va organiza în zilele de 25 și 26 august.
- Un debut care a produs senzație în Anglia: Bob Cullingford, în vîrstă de 16 ani, a jucat cu mult succes în formația lui Bradford, echipă de Liga a III-a.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

ÎN DEFENSIVĂ

ORIZONTAL 1) Fundaș ploștețean, component al echipei naționale — Fundaș băcăuan, sau vestit portar de pe vremuri.
2) În sistemul defensiv al Politehnicii din Iași — Apărător... de unul singur.
3) Consecință a unei intrări dure — Fundaș ieșean.
4) Sutat la poartă — Meci cu multe neregularități.
5) Steaua I — Altfundăș ieșean — Echipă bucureșteană din divizia „C”.
6) În sistemul defensiv, la li-

mita dintre precizie și imprecizie — Ieșit din apă, sau după meci — Pe tricoul portarului (fem).
7) Însemne ale clubului, aparate de jucători — În plasa! — Constantinescu, fundașul Progresului (abr.).
8) A păzi, pe centru — Jucători de perspectivă.
9) Apărător la Crișul — Idem la F.C. Argeș.
10) A face reproșuri — În sistemul defensiv al feroviarilor clujeni.
11) Apărător al studenților clujeni — Transmitere a

balenului — Comănescu, pe stînga! — Spini — Atacanți la Crișul, a străpuns de 4 ori apărarea A.S.A.-ului în etapa a XXI-a — Echipă de fotbal.

VERTICAL 1) Fundaș la Farul — Portar la Crișul.
2) Cunoscut antrenor român — Metaforă pentru șutul tunarilor — Cupa Europei Centrale.
3) Fundaș în sistemul defensiv modern — Pe spatele unuia din fundașii centrali.
4) Dezvăluie înaintarea Rapidului — Fundaș stelist.
5) Negativă — Luptă cu înalțările.
6) Din finalare! — Romilă, pe dreapta! — O parte din public! — Spre — Club central! — Stadion... la domiciliu.
8) Apărător al naționalei, prezent și în atac — Alt apărător al naționalei — Fluier.
9) Vapor — Aprecia.
10) În fața lui Ghiță — În cuplu cu Adam.
11) Alifie — Apărător cralovean — Mijloc al „Șepcilor roșii”.
12) Număr... în apărare — Tinăr din defensivă petrolistă — „Marcaj la...”, modalitate aplicată uneori în defensivă.

A. MOREANU

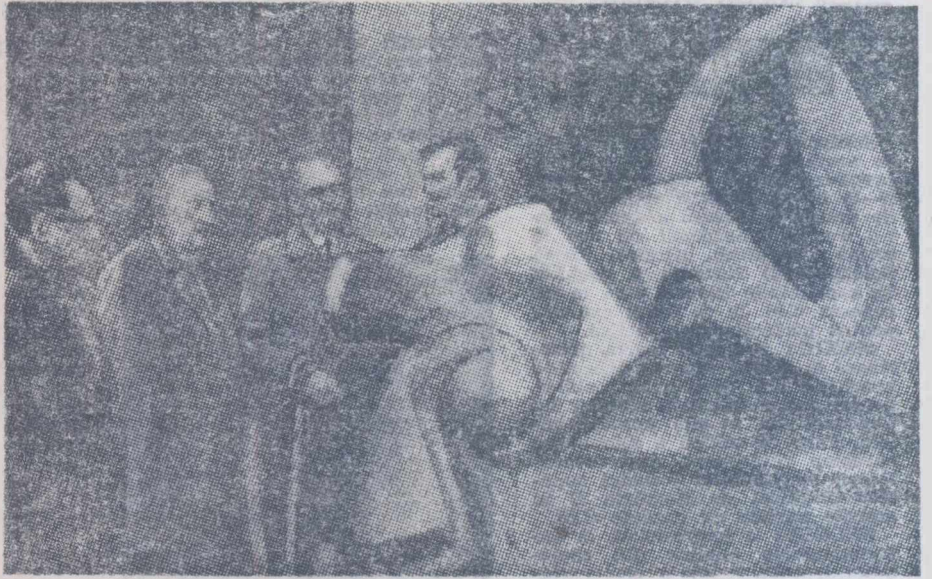
DEZLEGAREA CAREULUI DIN NR. 205

Orizontal. 1) Rapid — Steaua. 2) U.T.A. — Edu — Nușu. 3) Donose — Metli. 4) Adamache — Old. 5) Ki — Alun — Aga. 6) Orari — Ancora. 7) Veg — Niță — Lee. 8) Sucu — I.M.U. — K. 9) Ge — Ez — Adera. 10) Rio — Ambișos. 11) I — L.N. — Oană — Oe. 12) Pitești — Neșu.

extern MAGAZIN extern

LA INTRAREA STADIONULUI AZTECA

Această sculptură, intitulată „Portarul”, opera artistului cehoslovac Zdenek Nemec, va fi instalată la intrarea principală a stadionului Azteca din Ciudad de Mexico. Ea a fost expedită pe calea aerului, săptămîna trecută, de la Praga spre capitala mexicană.

RAPID VIENA S-A CONFORMAT

Am anunțat, nu de mult, că faimosul club vienez Rapid și-a rezolvat criza financiară pe care o traversa, încheind o convenție cu o instituție bancară de credite, care s-a declarat de acord ca, în schimbul unei publicități prin tricouri, să-i acorde subvenții. Și, cum vedeți din fotografie, clubul Rapid s-a și conformat. Iată-l pe doi dintre jucători, Flögel și Landrup, în noile tricouri purtînd însemnul băncii, care face o legătură — trădînd o situație nu tocmai veselă — între club și bancă.

ÎMBRĂȚIȘAREA LUI TOSTAO

Instantaneul reprezintă — probabil — terminarea ade-văratului calvar pe care celebrul internațional brazilian, Tostao, l-a trăit; el îl îmbrățișează pe cel mai cunoscut oftalmolog brazilian, prof. Sasso, care l-a comunicat internaționalului din Belo Horizonte că este total refăcut după suita de operații suferite la ochiul stîng și după o recentă conjunctivită, producătoare de emol. Rămîne de văzut dacă Tostao își va recuceri locul în echipa Braziliei...

SATISFACTIE DUBLĂ PENTRU SUPORTERII LUI FEYENOORD

A doua manșă a semifinalei C.C.E. dintre Feyenoord și Legia Varșovia a avut un epilog pe cît de neobișnuit pe atît de amuzant. Fluierul final al arbitrilor Howley l-a găsit pe mijlocasul olandez Janssen în posesia mingii care, conform unui obicei mai de mult încetătu-nut, vroia să o păstreze drept amintire; cum și arbitrul de centru ca și un „tușier” doreau același lucru, între cei trei a început pe teren, în vîzul întregii lumi, o „tirgulă” penibilă. La un moment dat, dintre spectatori care invadaseră terenul de joc cu intenții pacifice, s-a desprins un puștan de vreo 10-12 ani care, furișîndu-se pe lângă cei trei „certăreți”, i-a smuls balonul lui Janssen din mînă și a rupt-o la fugă; în urmăreala lui, cei trei arbitri, Janssen, cîțiva poliști care interveniseră între timp etc.

Totul se desfășura sub ochii publicului care se distra copios. La un moment dat, Howley, nemaiputînd ține, ritmul impus de puștan, s-a împiedicat și a făcut un plonjon demn de cel mai veritabil portar. „Urmărirea” a mai continuat cîțva timp fără însă ca puștul să poată fi deposedat de „trofeul” pe care îl cucurise cu atîtă trudă în vreme ce publicul părăsea stadionul cu o dublă satisfacție: calificarea echipei lor favorite și vizionarea unui spectacol inedit și plin de amuzament.

DERBY COUNTRY LA FEL CA RAPID SAU U.T.A.

Federația și Liga profesională engleză au judecat recent abaterile de la normele financiare de care s-a făcut vinovat în campionat clubul fruntaș Derby Country. Neținînd cont de aceste norme care reglementează raporturile financiare jucătorilor, conducerea a oferit jucătorilor prime de joc mult mai mari decît cele prevăzute. Față de gravitatea abaterilor constatate (și în Anglia aceste abateri se pedepsesc fără milă) cele două foruri conducătoare au dictat în comun următoarele sancțiuni clubului vinovat: — Interdicția sustinerii oricărui meci amical cu vreo echipă străină în tot sezonul 1970-1971.

— Pierderea dreptului pe care l-l dădea poziția din clasamentul final de a reprezenta țara la viitoarea ediție a „Cupei europene a tîrgurilor”.
— Plata unei amenzi de 10.000 lire sterline.
După cum vedem prima dintre aceste măsuri este identică cu cea luată în toamna trecută de către federația noastră împotriva echipei Rapid și U.T.A. (și asupra căreia, din fericiție, nu demult, s-a revenit) evident din cu totul alte motive.

IARĂȘI BEST!

După eliminarea sa, recentă, într-un meci internațional (Anglia-Irlanda), George Best este iarăși „subiectul” unei întâmplări nu prea onorabile. Într-un magazin de discuri, unde se afla în compania coechipierului său Crerand, Best a înfîlînit-o pe fosta sa logodnică, doamna Eva Haraldsd. Aceasta a dorit să asculte discul „Voi pleca cu un avion cu reacție” în vreme ce Best a solicitat, nu fără intenție, melodia „Întoarce-te de unde vii...”, aluzie la despărțirea de tinăra dancă, venită special pentru internaționalul irlandez în Anglia. A urmat o discuție nu tocmai liniștită, care a atras atenția celorlalți

cumpărători din magazin și deza-probarea mai multor comentarii care au relatat întâmplarea în zi-are și n-au fost deloc îngăduitori cu fotbalistul, așa de des prezent în întâmplări regretabile.

O INIMĂ, TARE

Internaționalul iugoslav Hasanagici, care face parte actualmente din clubul elvețian Servette, fiind solicitat de o serie de alte cluburi din Franța și I.F. a Germaniei, continuă să demonstreze aceeași deosebită eficacitate, care l-a făcut renumit și în fotbalul iugoslav. El deține un record puțin obișnuit (256 de goluri în 231 meciuri de campionat, în echipa Partizan Belgrad) și explică performanțele sale astfel: „Am un puls foarte scăzut, doar 50 pe minut; asta face ca să obosesc foarte greu, să-mi mențin calmul și luciditatea în fracțiunile de secundă din fazele de gol”.

Hasanagici, refăcut de pe urma unui recent accident, reîntră în formația lui Servette care resimte mult absența realizatorului său. Dar n-ar fi exclus ca, la terminarea actualului sezon, el să apară în rîndurile jucătorilor echipei franceze Nantes.

FOTBAL

REVISTA SĂPTĂMÎNALĂ
Redacția și ad-ția: București, Bd. Mărășii 26,
sectorul I, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Pavel Marcu, Aurel C. Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjuncat), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Bobocșa

